

Adabiyot, madaniyat yashas - millat yashaydi

О'ЗВЕКИСТОН adabiyoti va san'ati

9 май — Хотира ва қадрлаш куни
ХОТИРА МАНГУ, ҚАДР УЛУҒ

Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёев томонидан имзоланган “Иккичи жаҳон уруши қатнашчиларини рағбатлантириш тўғрисида”ги Фармонга биноан мамлакатимизда 9 май — Хотира ва қадрлаш куни умумхалқ байрами сифатида кенг нишонланиши, шунингдек, фашизм устидан қозонилган галабанинг 78 йиллиги муносабати билан уруш қатнашчилари ва ногиронларини моддий рағбатлантириши вазифалари белгиланди. Фармонга кўра, Иккичи жаҳон уруши қатнашчилари ва ногиронларининг хар бирига 18 миллион сўм микдорида бериладиган пул мукофоти байрамона вазиятда топширилади.

Инсон кадри улуғланган юртада ажоддлар руҳи ҳамиша шод бўлди. Жорий йилнинг май ойи ўзгаришларга бой бўлди. Унинг

дастлабки куниданоқ кучга кирган янгиланган Конституцияда инсон кадри, шаъни улуғлангани мени канчалик суюнтирган бўлса, шудеб бежиз айтишмаган. Бир майизни киркка бўлиб еган ҳалимиз учун тинчлик-хотиржамлик — ҳадол меҳнат, таълим ва тарбия та-

раккиёт гарови бўлиб келганининг гувоҳимиз.

Биз азал-азалдан тинчликсевар ҳалимиз. Кимлар босиб келмади юртимизга. Спитамен, Широк, Амир Темур, Жалолиддин Мангуберди сингарни аждодларимиз, Иккичи жаҳон урушида қаҳрамонлик кўрсатган ота-боболаримиз жасорати бизни канчалик фахрлантира, Нажмиддин Кубро, Мирзо Улуғбек, Захирiddин Мухаммад Бобурлар маънавий жасорати дунё тамаддуни ривожига хисса бўлиб кўшилгани қалбимиз шунчалик гурурга тўлдиради.

Бизнинг буюк миллый маънавий меросимиз бор. Уларнинг барчасида тинчликнинг қадрига етиш тарғиб этилади, уруш эса батамом кораланади. 9 майни Хотира ва Қадрлаш куни тарзида умумхалқ байрами сифатида нишонлаб келаётганимиз замирида ҳам айнан ана шу эзгу мақсад ётиди.

Иккичи жаҳон урушида Ўзбекистонимиздан 1 миллион 433 минг 230 нафар одам иштирок этди. 604 минг 52 нафар ҳамюртимиз уруш майдонларидан ногирон бўлиб кайдай, 450 мингдан ортиқ ватандoshimiz эса қонли жангларда ҳалок бўлди. Бугун уруш қатнашчилари, фронтида меҳнат-машакқат чекканлар эъзода. Ўтганларни хотирлаш, сафи мизда юрганларнинг эса қадрига етиш бурчимиз.

►2

Омон МУХТОР

Атоби адиб, нозикташ шоғи Омон Мухтор байтикени Инсон сифатида зам ўзига хос эди. Мазкур “Шурхат ака” жесси матни оғтида эса унинг меъдифибон кўзлағи Сизга беозор бўйиб туғландек туролади. Ҳ ёқсан ўзаси ғароф ёзгитик нұрлағини маниб ёритиб туради. Шилдан юлжан Сўз қалблағи етиб боғниши далатлам этади.

ШУХРАТ ДОМЛА

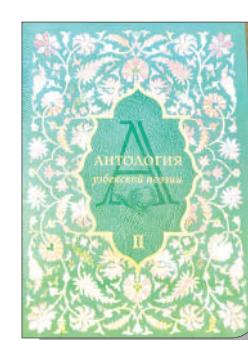
Қўлимда Шуҳрат домланинг 1984 йилда олинган бир сурати... Юзида, айниқса, кўзларida шундай азоб-изтироб муҳрлангани! Ишонмаслик мумкин, ҳатто калин тутик кошларининг оғир ички холатини акс этирган.

Эссе

Сўна бошлаганди. Хаста жисмини домла, кейин маълум муддат “тасиб” юрди, холос. Сурат менга эслатди... Ўша йиллар ораси бир куни, Шуҳрат ака ҳалқ ёзувчиси бўлиди, деган хабарни ёшитиб, табриклигани Олой бозорининг орка тарафиди, 2-трамвай йўлида жойлашган уйига бордим. Уйда, дастурхон атрофида осоксол ёзувчilar — Ҳаким Назир, Раҳмат Файзий, Туроб Тўла, Аскад Муҳторлар ўтиришарди. Дам ўтмай, Ҳамид Ғулом, Сайд Аҳмад ақалар келишиди. ►3

ТАҚДИМОТ

Ёзувчилар уюшмасида

Россиянинг “Ладомир” нашриётида чоп этилган, шаркона безатилган “Ўзбек шеърияти антологияси”нинг (“Антология узбекской поэзии”) иккичи жилди тақдимотида шеърият мухлислари, китоб асарлари киритилган муаллифлар, уларнинг фарзандлари иштирок этдилар. Тадбирда Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси раиси, Ҳалқ шоири Сироҗиддин Сайид, Ҳалқ ёзувчиси Мухаммад Али, академик шоириFaafur Fulumning кизи Олмос оға ва бошқалар сўзга чикиб, ўзбек адабиёти тарғиботи, ҳалқаро адабий алокалар янада ривожланиб бораётгани, ушбу антология ўзбек шоирларининг рус китобхонлари учун катта совғаси экани ҳакида ўз фикр-мулоҳазаларини билдиришиди. Ҳусусан, мазкур лойихани моддий кўллаб-куватлаган орттарвар инсон Алишер Усмонов номи фарҳ билан тилга олинди.

“Агар Антологиянинг биринчи жилди қадимига ёпслар ва буюк қалам соҳибларидан бошлани ўзининг Олтин асрига қадам кўйган мумтоз ўзбек назменинг узок асрларини камраб олган бўлса, иккичи жилда кейинги ўз эзлик йил давомидаги ўзбек шеърияти вакилларининг ижодидан намуналар тақдим этилган, — деди тақдимотда лойиха муаллифи, таникли адиб, таржимон Михаил Синельников. — Антологиянинг иккичи жилдиди мустақил Ўзбекистонда яшётган ижодкорлар асарлари ҳам ўрин олган. Аммо мустақиллик учун кураш гояси мукаддам яшаб ўтган шоирлар ижодида ҳам якъол ифодасини топган эди”.

Тадбир якунида Антологияни шакллантирища изланишлар олиб борган лойиха масъуллари ва таржимонларга Ёзувчилар уюшмасининг эсадлик совғалири топширилди.

ХОФИЗНИНГ ЯНГИ КИТОБИ

Юртимизда Ўзбекистон ва Тожистон ҳалқ артисти Шерали Жўраевнинг бетакорр кўшиклари кириб бормаган хонадон йўк. Кўшик кўйлашибидан ташкари, шеърлар ёзиб, “Бола дунёни тебратар” деб номланган китобини мухлисларига хада этган атоқли санъаткорнинг нашрдан чиқкан янги “Бир кўшик кўйлаики...” деб номланган китобидан унинг шеъру газаллари, “Ишк достони” ҳамда хофиз хаёти ва ижоди ҳакидаги маколалар ўрин олган.

Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмасида мазкур китоб тақдимоти бўй-

либ ўтди. Тадбирда таникли ёзувчи шоирлар, адабиётшунослар, актёрлар, хофизнинг оиласи ва мухлислари ўқиб берганларим ёдимда. Ана шу муҳит, ана шу муҳиблик, мана, шунча йиллар ўтса ҳамки мени тарк этгани йўк. Бунинг учун Яратганга шукроналар айтаман. Мени сўзга, навога ошно килган, зиёли, оқибатли одамларни чорлаб, уларнинг сұхбатидан баҳраманд этиб, менга улкан тарбия берган падари бузрукворимдан миннатдорман.

Ўз мухбиришимиз

ADABIY-BADIU,
MA'NAVII-MARIFIY,
IJTIMOIY GAZETA
1956-yil 4-yanvardan
chiqa boshlagan
2023-yil 5-may
№17 (4728)

Шеърий лаҳза

ИИГИТИЛДАРГА

Йигитлар ҳалқларнинг мақтови — кўрки, Наслнинг жавҳари, давлат таяни, Юртнинг ободлиги, тўйлар сабаби, Элнинг гуркираши, файзи, кувончи...

Йигит омон бўлса, ҳавфу хатар йўк, Калқон бор: қалъа бут, кўргон саломат, Кизлар кулгусида авжу даромад, Чоллар уйкусида жаннат, фароғат.

Йигитлик умрининг бир кўкламига Бир бутун замонни алишсанг арзир. Арзир, ўз йигитнинг қадами учун Замонлар, кўкламлар бўлса мунтазир.

Бир йигит ҳижрони баъзан отанинг Бағрини, дўстларим, дод-дод ўттар...

Расо қоматингиз бизга асодир, Уфоринг, боғимиз бўлсин муттапар.

Сиз ахир, ўлими юртдан қочириб, Ҳаётни пойдад қилган аскарсиз. Сиз ахир, улуғ юрт иқболи учун Жон тиккан эрларсиз, зотсиз, нафарсиз.

Лаънатни галалар ердан суприлди Муқаддас ва ҳалол қонингиз билан. Янги жаҳон учун асос қўйдингиз, Ўлими билмаган жонингиз билан. Атомлар қуввати пок қалбингизда Ва сиздан кутади тақдирин жаҳон: Жаҳон, замон, ҳалқлар, Ватан ва давлат Сизга таянади, сиздир пособон!

Faafur Fulum таваллудинини 120 йиллини

Сувон МЕЛИ

МЕҲРНИ ОЛАМГА ЁЙГАН ШЕЪР

“Сен етим эмассан” шеъри
поэтикасида доир

Машҳур шеърлар нафақат ўзининг маъно-мазмуни, балки ёзилиш шакл-шамоили билан ҳам онгимизда муҳрланиб қолади. Санъатшуносликда визуал хотира деган тушунча борки, у онгимизда муҳрланиб қолган шаклиниг (бизда, шеърий шакл) проекцияси, акси, тасвирии англатади. Ушбу буюк шеърни одатланиб қолган шакл, айтайлик, шоирнинг машҳур шеърлари “Согиниш” ёки “Вакт” каби ёйиб, текис ёзилган тарзда тасаввур қила олмаймиз. Чунки шеър 6 ва 5 хижоли қисқа мисралар, ўрни-ўрни билан Маяковский услидаги зинапоя сатрлардан иборатки, улар онгимизда худди шу тарзда ўрнашиб қолган.

Шеърнинг номи “Сен етим эмассан” — ҳам хитоб, ҳам нидо бўлиб, шу гапнинг ўзиёк магик курдатга эга. Маълумки, урушнинг дастлабки йилида немислар вақтнинг босиб олган юртлардан минг-минглаб аҳоли, ҳусусан, ота-онасиз қолган болалар мамлакатнинг урушдан олис гўшаларига эвакуация килинди, яъни кўчирилди. Улар, жумладан, Марказий Осиёдаги беш жумҳуриятдан бошпана топдилар.

Шу ерда ҳакли икки савол туғлиди.

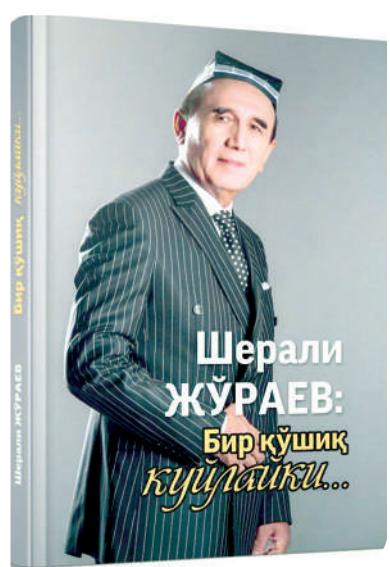
1. Нега айнан ўзбек шоирни шундай шеър ёди?

2. Нега бу шеърни айнан Faafur Fulum ёди?

Саволлар бир-бирига боғлиқ, бири умумий, иккинчи хусусий. Биринчи ҳолда миллатнинг калб-сажиёси, ўзбекнинг мушғик қалби ҳакида гапиришга тўғри келади. Мехмондўстлик, ҳамдардлик, мусоғирга раҳм-шафқат — ҳалқмизнинг кон-конига сингган фазилатлардир. Иккичи саволга

кеслак, Faafur Fulum шу ҳалқнинг фарзанди. Унинг ич-ичидан чиқкан дилбанди эди. Бунинг устига, у, шеърда айтилганидек, етим ўтганди. Ва Аллоҳ измида бўлган тақдир уни йигирманчи йилларда ёки яна етимларга рӯбару килди. Шоирнинг “Кечмиш” деб номланган таржима ҳолида ёзилишича, “1923 йилларда Маориф комисарилигидан болалар бўлакаларни бирлак жамияти билан бирлашади. Шоирнинг фарзанди, Ҳамид Ғулом, 1956-йилдан юртдан қочириб, Ҳаётни пойдад қилган аскарсиз. Ўзбекнинг ёнда 150 болалик интернат — бокимиздан болалар уйи ҳам очилди”. Ушбу даргоҳда ишлаш пайтида Шоир ўзининг илк шеъри “Феликс болалари”ни ёди. У шундай бошланади:

Биз одам боласимиз,
Одамнинг донасимиз,
Биз ўсиб улғаямиз,
Олим бўлишиғоямиз.

Рауф ПАРФИ,
Ўзбекистон халқ шоири

* * *

Дарё каби доимо уйғок,
Интилишим тоф қадар баланд.
Олис йўлга отландим, бироқ
Мехрим билан, мухаббат билан,
Эй, кўнглигимга туғилган Ватан.

Хотиралар сўзлар ҳар бир тош,
Эсадаликлар ёғади осмон.
Тирикликнинг шохиди Куёш
Есламақдан тинмайди ҳамон.
Ох Туркистон, Она Туркистон.

Чакиради тоғлар, дарёлар,
Яна йўлга чорлайди мени.
Мени чорлаб күешлар ёнар –
Үрганадир ёниш илмими,
Чакиради тоғлар, дарёлар.

Ҳали олдда канчалар довон –
Ўтгунимча то уни босиб,
Сўзла, наҳот бигатидар дармон,
Кўзларимнинг тугар зиёси?!
Ҳали олдда канчалар довон...

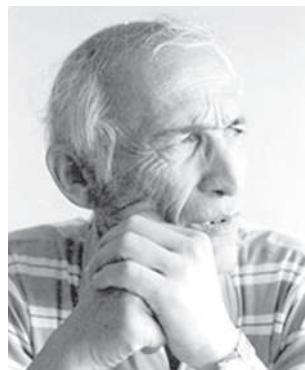
Ох Туркистон, энг ширин бўса
Каби лабаримда уриндинг.
Мен олиста отланар бўлсан,
Юракларим бўлиб кўриндинг.
Ох Туркистон, Она Туркистон.

Дарё каби доимо уйғок,
Интилишим тоф қадар баланд.
Олис йўлга отландим, бироқ
Сенга бўлган садоқат билан,
Эй, кўнглигимга йўғилган Ватан.

* * *

Мен ўткинчи, мен фақат меҳмон,
Даргоҳинга, эй туркӣ тилим.

Омон МУХТОР

ҳаёт ва ижод тажрибаларини ўрганишдан
иборат эди.

Бир гал устоз Мирзакалон Исломий
билан учрашганимизни эслайман.

Иккичи гал Шуҳрат домла билан.

Ҳеч унутмайман, Шуҳрат домла:

– Шоҳнинг душмани шоҳ, гадонинг
душмани гадо экан, — деб сўзини ҳалқ
ибораси билан бошлаган. У очик-ошкор
шахсга сифиниши сиёсатининг одамхўрлиги
найти, утизини ийл-
лар илк қатагон шамоли
хуружига учраса-да, куту-
либ қолгани, аммо уруш-
га бориб қон кечиб қайтганидан сўнг, янги
кўтарилиш шамол уни ноҳақлик, бирвлар-
нинг туммати оқибатида "учирир" кетганини
бурро тилда, аллақандай ёниб-жўшиб га-
пириб бергани ҳам ёдимда. Домла "шоҳ"
ва "гадо" тўригисидаги иборани бошқа ибо-
ра – золимлар "пичоқнинг сопини ўзидан
чиқарган", деган маънода кептирғанини биз
ёшлар унча тушуммаганимиз. Кейин тушуни
етдим.

Ийлар давомида бот-бот менга Қо-
дирий, Фитрат, Чўлон, Усмон Носирлар
қамаб йўқ қилингач, уларда бўлган ҳалқ,
миллат руҳи "узилиб" қолган, сўнгандек
тиюлардид. Улгаш бошлаб ҳис эдим. Бу
руҳ устоз Ойбекда "давом" этиб сакланган
екан. Яна домла Тўхтасин Жалолов билан
Шуҳрат домлада! Булар иккиси – бошқа
адибларни айтоймайман, билмайман – қа-
малганди ҳам шу руҳ, ҳалқ, миллат учун
қамалган... Шу ўринда айтай. Умуман,
Тўхтасин ака билан Шуҳрат акани ажаб-
ки, бир неча "нукталар" яқинлаштиради.
Булар иккисининг ҳам афти-ангрида
кўрган бирорда иштибон түғилмайдиган
олижоноблик барқ уради. Иккиси ҳам
атрофдагиларга ёши, мавқеи эмас, одам-
ий хислатларига қараф баҳо берарди.
Жисми-жонида маърифат нурини ташиган
вишидатли қайсарлик билан ҳимоя қил-
ган гайтрай, жасур қишилар эди. Факат-
гина ўйлагани, бильганин, меҳрибонлик,
хайрихолик билан, сал ҳаяжонланиб, бироқ
эркакча қатъий гапиради. Давр кам-
ситган бу инсонларнинг одамлар орасида
обўр-этибири катта эди.

* * *

Шуҳрат акан эллигинчи ийлар охири
– олтишинчи ийлар бошланни, тала-
блик даворимдан билардим. Дастиб үхада
шоҳнинг туннинг тенгдошларидан ёши кичик,
хизмати мактабида ижодкорларга чарчади
шундаки таскинга ўтказиш сизеларди.
Гап шундаки, Шуҳрат ака чарчади унвон –
бир умр ҳалоп яшаб, ишлаб, турли "ўйн"-
лар тубайли Шуҳродан нуқул даққи еб,
жафо чеккан кишининг "оқланиш" иди.

У боксчиларга ўхшаб қўллари кўкси
қаршисида мушт бўлиб туғилган, улар
гоҳ-гоҳ титрәтган ҳолатда, бир жойда
ўтиrolмай ҳадеб ўрнидан туриб, ўғиллари
шу ерда, хизмат қиладиганлар етариш
бўлганига қарамай, ўзи ҳам шахсан нимадир
қилиши керакдек кионяётган эди.

* * *

Шуҳрат акан эллигинчи ийлар охири
– олтишинчи ийлар бошланни, тала-
блик даворимдан билардим. Дастиб үхада
шоҳнинг туннинг тенгдошларидан ёши кичик,
хизмати мактабида ижодкорларга чарчади
шундаки таскинга ўтказиш сизеларди.
Гап шундаки, Шуҳрат ака чарчади унвон –
бир умр ҳалоп яшаб, ишлаб, турли "ўйн"-
лар тубайли Шуҳродан нуқул даққи еб,
жафо чеккан кишининг "оқланиш" иди.

ОХ ТУРКИСТОН, ОНА ТУРКИСТОН

Менга бир шеър керак эй, мезбон,
Ёзилмаган шеър эрур дилим.

Айттил нечун бунчалар кизик,
Эски жаҳон, бу эски жаҳон.
Бир шеър керак нон каби иссик,
Менга бир шеър керак, эй мезбон.

Мен гариман ва сен беомон,
Сен Кўёшсан, мен сўнган чирок.
Қийнамагил мени, онажон.

Сен – абадий, мен – лахза, бироқ
Итоат эт менга шул замон,
Ёйлагил телбани тупрок.

Бир сўз бор
Бегубор тонг каби гўзал,
Тонг чоги очилган гунча каби,
Гунчада шабнам каби мусафро.

Ширин туйгуларнинг
Ширин фарзанди,
Осмон каби бепоён кўзлар севинчи янглиг
Бир сўз бор...

Бир сўз бор.
Ҳакикат сўзидан ҳам юксак
Ҳакикатнинг ўзидан ҳам юксак,
Бир сўз бор...

Мен биламан, вужудинг бўзлар,
Багринг ёнар саёқ ўғлингга.
Сени ўртар бир оғир сўзлар,
Ахтариб чиқарсан йўлимга.

Қўчаларга қарайсан ҳар зум,
Кечаларни оклайсан, она.
Гуноҳкорман ёлғиз мен ўзим,
Яна мени оклайсан, она.

Очиқ ётар токчада китоб,
Очиқ ётар менинг дафтари,
Унда кеззар мангу изтироб.

Тубанликда ёсуман жари.
Шўрлик ўғлинг бир умр бетоб
Синган сози, синган ҳанжари.

* * *

Ёшлик зангор фасл. Кечди. Сарғарди.
Тўкилди у. Шафқат билмас баргрезон.
Кора совукларга отиб юборди,
Шамоллар пойида синмоқда ҳазон.

Ёшлик зангор фасл. Кечди. Сарғарди.
Харна ўтди, мендан ўтди, омон бўл,
Қанча фарёд килмай кайтариб бўлмас.
Ҳар қалай, олдинда бордир сўнгти йўл,
Токи етгунингча хотирот ўлмас.

Ҳарна ўтди, мендан ўтди, омон бўл.
Видо табассумли олам, ёшлигим,
Кўзларимда коттган жолам, ёшлигим,
Кўкларга етмаган нолам, ёшлигим,
Сувга чўкиб кетган болам, ёшлигим,
Видо табассумли олам, ёшлигим.

Яна кайтиб келдим. Чанг тўзган
Йўлимизни соғиндим, она.
Том устида майсалар ўстган
Уйимизни соғиндим, она.

Азиз даргоҳ останасида
Сизни калбим билан кучайнин.
Тўйиб-тўйиб сопол косада
Музделек куқудук сувин ичайнин.

Ҳар бир нарса якиндириг менинга,
Ҳар бир нарса менга кадрон.
Қараб колдингизми йўлимга
Иссик нонлар узиб тандирдан?

Койимангиз мени бу сафар,
Унтути деб ўйни, даламни,
Не чора бор, дил ёнса агар,
Дил соғинса туркий оламни.

О, кишилкнинг мунис чирои,
Аччик пиёз тўғрайин ўзим.
Дил соғиниб йиглади доим,
Хозир, майли, йигласин кўзим.

Тарғилланиб бормоқда осмон,
Оппик хидга тўлмокда бағрим.
Айтингиз-чи, борми сог-омон,
Шахло кўзли менинг тарғилим?

Огушимда зангори сезги,
Кипригимда суюқ ҳаяжон.

Кўзларимда юмалок севги,
Саломатман мен ҳам, онажон.

Қайтиб келдим яна. Чанг тўзган
Йўлимизни соғиндим, она.
Том устида майсалар ўстган
Уйимизни соғиндим, она.

Деразамдан урилади қор,
Жаранглайди жарангиз кумуш.
Деразамга урилади қор,
Кор сингари оппок бўлди туш.

Бир ажойиб қор ёгар бу кеч,
Учуб тушар менинг ёнимга...

Мен-куни ўйламасман ҳеч,
Сен тушасан аммо ёдимга...

Дарё мавжларига ёзилмиш газал,
Майсалар эгилиб ўқийдир китоб.

Шодланиб ҳандалар отар бир лахза,
Бир лахза ох тортиб кўядир офтоб.

Қамишлар шивирлар дарё томонда,
Кўкда оқ булулар кеззар бемажол.
Бир тирик нафосат борлик, жаҳонда,
Кимгadir эланар, килар илтижо.

Бу қадар гўзалик қайси очунда,
Бу қайси китобдир, кимнинг дафтари?
Кимнинг оламидир килич учинда?
Калтираб порлайдир бир чирок гарип,
Бир күнча сайдайдир руҳим ичинда,
Бир күнча йиглайдир менинг ахтариб.

Балки ўчган эдим ёдингдан,
Ширин хаёлинги буздимми?
Лайло, Лайло, сенинг ёнингда

Япрок каби кўрдим ўзимни,
Ширин хаёлинги буздимми?

Сени ўйлаб келмайдир уйку –
Қора туннинг ўзга сеҳри бор.
Тушларимда топай деб гулрў,
Мен ухларман мангу, эҳтимол.
Гўзлар тушлар тилайман, Лайло...

* * *

Бир күнча деразам ёнида,
Ўлтираб паришон ва гарип.
Йиглайди, кўзлари ёнади,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Нечун пайдо бўлдинг йўлимда..

Яна пайдо бўлдинг йўлимда,
Яна йўлларингда бўзладим.

Бечора қалб сенинг кўлингда,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Нечун пайдо бўлдинг йўлимда..

Бир күнча деразам ёнида,
Ўлтираб паришон ва гарип.

Йиглайди, кўзлари ёнади,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Бир күнча деразам ёнида,
Ўлтираб паришон ва гарип.

Йиглайди, кўзлари ёнади,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Бир күнча деразам ёнида,
Ўлтираб паришон ва гарип.

Йиглайди, кўзлари ёнади,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Бир күнча деразам ёнида,
Ўлтираб паришон ва гарип.

Йиглайди, кўзлари ёнади,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Бир күнча деразам ёнида,
Ўлтираб паришон ва гарип.

Йиглайди, кўзлари ёнади,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Бир күнча деразам ёнида,
Ўлтираб паришон ва гарип.

Йиглайди, кўзлари ёнади,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Бир күнча деразам ёнида,
Ўлтираб паришон ва гарип.

Йиглайди, кўзлари ёнади,
Кўзларингда менинг кўзларим.

Бир күнча деразам ёнида,<br

ЁМГИР РАНГЛАРИ

Аранни Шаржанов. Самарқанд. (2016).

Тошкент Фотосуратлар уйида “Ранго-ранг ёмғир” деб номланган кўргазма очилди. Экспозицияда қозогистонлик рассомлар Аранни Шаржанов, Султан Иляев, Насир Рустамов, Мухтар Бекенов, Мадина Муҳторованинг рангларсири ва графиканига доир ижод намуналари намойиш этилмокда.

Рассомлар қозок ҳалки кадриятларини тарғиб қилиш, унинг гўзал шаклу шамойилини тиклаш, миллий анъаналарни саклаб қолиши йўлида маданий-маърифий фаолият билан машғул бўлбидар келмокда. Уларнинг аксарияти эркин услубда,